

служби и идолските жертви са потгпкѣха. Днесъ са отворѣтъ райските врата, които затвори Адамъ, за своето престѣплѣніе. Днесъ са махнѣ херѣвима отъ райските врата, който пазѣше съ огненъ каляжъ и гонѣше чловѣчеството. Днесъ стѣкой христіанинъ, който вѣрва въ Христа и прави добры работы, влѣзва съ голѣмъ радостъ въ рай невозбранно. Днесъ са радка Адамъ, като гледа создателя своего облеченъ съ чловѣчество. Днесъ ека са весели: защото сокрѣшила глѣжтъ змѣвъ, и сичкѣмъ свѣтъ са весели за своето скобожденіе и избавленіе.

Само нѣи не можеме да имаме только радостъ, които сме на-тварени съ тѣшки грѣхове и злы работы, за тѣй трѣбъ да припаднеме на поканіе, и да исповѣдаме нашите грѣхове, които съ смъртъ на дѣшатъ, понеже грѣхове отъ пѣждѣтъ бога отъ нашѣтъ дѣша, който живѣи съ немъ: защото както дѣшата е животъ на тѣлото, тѣй и богъ е животъ на дѣшатъ. И както тѣлото безъ дѣшатъ е мертво, тѣй и дѣшата безъ бога е мертва, стои въ тѣлото като въ гробъ погребена. Грѣба ходи, а дѣшата въ него стои бездѣшна, сирѣчь: безбожна. Жикото тѣло носи мертва дѣша въ себе си. Ето такъвъ е стѣкой грѣшникъ безъ поканіе, тѣлото мѣ быва живо, а дѣшата мертва заради мрзсните мѣ грѣхове. Но като са покае пакъ оживка неговата дѣша. Знаете блѣдныа сынъ, доде вѣше при баца си, до тога вѣше сынъ бащинъ и наслѣдникъ, а като са отдалечилъ отъ баца си, тога станалъ сынъ блѣдныа и мертва, но като са обзрѣналъ на поканіе пакъ оживѣлъ и воскресѣлъ своѣтъ дѣша.

За тѣй трѣбъ и нѣи грѣшникъ да са каеме да не ны заваримъ смертныа часъ въ добры работы, а не въ злы, ето и свѣтото воскресеніе приближава, въ което добрите постници ще прѣемватъ своѣтъ запла-тъ отъ бога, радостъ и веселіе. Ето и божіата цѣрква са весели, като гледа насъ чи дохождаме въ немъ повседневно: защото въ немъ стои овѣій кѣпелъ, който умыва нашите грѣхове, и трапѣза на която лежи агнецъ закланъ Исусъ Христосъ, който стана жертва за сичкѣмъ свѣтъ и выка своите вѣрни служы на веселіе и живоносно шденіе. И който прѣемва съ вѣрж това шденіе, ще бѣде живъ кѣчно, каккото дѣма самъ: шдѣи мою плоть и пѣи мою кровь, живъ бѣдетъ во вѣки. А който прѣемва това недостоеиъ, той прѣемва грѣхъ и осѣжденіе: защото не разсѣждава тѣлото господне, което е жертва словесна, гдѣто предстоѣтъ невидимо сѣрафимите и херѣвимите со страхъ, и сичките небесныа силы, които не смѣѣтъ да погледнѣтъ на тѣзи жертвъ.

За това трѣбъ и нѣи со страхъ да пристапиме и да прѣемнеме свѣтото причащеніе, достойни съ добры работы, и да речеме на прѣсватѣтъ дѣва Маріа: О дѣвице мати божіа! ты си по горна отъ